

og alligevel kommer hertil, er det altså ensbetydende med illegal indvandring.

Og derfor er problemet, at man ikke kan komme til Danmark uden gennem illegal indvandring, og derfor er det nonsens at ville forbyde illegal indvandring i forbindelse med asylsøgere.

Arne Melchior (CD):

De sidste minutters debat giver mig anledning til at minde om, at vort svenske broderfolk ikke bare accepterede, at de danske jøder kom til Sverige; der forelå en direkte indbydelse, som endda blev overrakt til styret i det daværende Berlin i en officiel note, men som man i Berlin selvfølgelig aldrig svarede på.

Der forelå altså en direkte indbydelse, og derfor er enhver sammenligning uladssigelig.

Og lad mig benytte lejligheden til at nævne den tyske diplomat Georg Ferdinand Duckwitz, som jo var den, der rejste til Sverige og fik den svenske regering til at udstede denne indbydelse til de danske jøder. Men som hr. Peter Due-toft allerede har været inde på, er situationerne dengang og nu totalt usammenlignelige.

Sluttelig skal jeg minde om, at vi faktisk har haft indvandrerstop i dette land siden 1972, bl.a. for netop at kunne give plads til dem, der virkelig trænger. Og selvfølgelig kan man komme ind i Danmark uden at blive smuglet herind, for sagen er jo, at selv om almindelig indvandring ikke er tilladt, skal de, der virkelig er flygtninge i den forstand, som FN har fastsat, og som vi jo har godkendt, selvfølgelig kunne optages, og det tror jeg både SF og Enhedslisten og CD og flertallet i dette Ting er enige om.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare spørge hr. Arne Melchior, hvordan asylsøgere kan komme til Danmark uden at blive smuglet hertil.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg har et par kommentarer til hr. Søndergaard – ikke om det sidste emne her, for det er jo noget, der kører mellem hr. Arne Melchior og hr. Peter Due-toft og hr. Søren Søndergaard, men til spørgsmålet om Det Danske Center for Menneskerettigheders kritik af og advarsler om nogle af elementerne i dette forslag:

Det er bestemt noget, som vi i Det Radikale Venstre hæfter os ved. Man skal imidlertid være

opmærksom på, at der jo er en domstolskontrol her. Og som jeg har forstået centerets kritik og advarsel, er det sådan, at afhængigt af, hvilke domme domstolene afsiger, kan der blive tale om at efterprøve det ved Den Europæiske Menneskerettighedskommission og -domstol, og det synes jeg er helt i orden, for det er en del af det danske retssystem, at der er individuel klageadgang osv.

Og man skal også hæfte sig ved, at vi med dette forslag får indført en forpligtelse til at udarbejde statistik på området. Og det er ganske nyt, at vi får en omfattende kriminalstatistik på dette område, og man kan undre sig over, at det ikke er sket for længst.

Man kan selvfølgelig smile ad det og spørge, hvad dét dog er for noget, og hvad det skal bruges til, og dér kan jeg sige, at det for det første skal bruges til at finde ud af, i hvor mange tilfælde anklagemyndigheden beder om disse processuelle indgreb, for det andet, om domstolene bare siger ja hver gang, og for det tredje, hvad det fører til af egentlige domme, for ad den vej at finde ud af, om dette forslag er brugbart eller det på et tidspunkt skal revideres.

Margrete Auken (SF):

Diskussionen om det Danske Center for Menneskerettigheder synes jeg er vigtig, og hvis ikke lovforslaget var blevet molesteret så grusomt under andenbehandlingen, var jeg gerne gået ind i en diskussion om, hvorvidt det var en afvejning, der var brugbar, og om domstolskontrollen eventuelt kunne få os til ikke at stemme imod forslaget, men nøjes med at undlade at stemme til det. Men efter det, der skete ved andenbehandlingen, hvor hele sagen om udlændingeloven kom ind i det, er det udelukket.

Og efter at jeg nu har hørt denne diskussion mellem hr. Søren Søndergaard og hr. Peter Due-toft, vil jeg nok sige, at det bliver endnu værre, for det, der er blevet sagt, er jo, at nu nærmer vi os de tilstande, der var i slutningen af 1930'erne og i begyndelsen af 1940'erne, hvor det var umuligt for mennesker at komme ud af Tyskland, fordi der var lukket hele vejen rundt.

Dengang var Sverige i øvrigt det første land, der satte et stort J i passet, sådan at man kunne se, hvad det var for nogle fæle nogle, der kom, nemlig »Juden«! Og så lukkede man Danmark. Man sagde ganske vist, at sådan noget gjorde man ikke her, men da det store J kom ind i passene, anerkendte man det alligevel, og det var,